

ע"פ 15416/04 - אורית סלון - נוכחת נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו בית-משפט לערעוורים פליליים
עפ"ת 16-04-15416 סלון נ' מדינת ישראל
21 אפריל 2016

לפני כב' השופט רענן בן-יוסף

אורית סלון - נוכחת
על-ידי ב"כ עוז ורד חן

נגד

מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עוז ורד חן בגין בניין

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

נגד המערעתה נרשם דוח תנוועה, כתוב אישום, על כך שביום 15.12.15 נהגה בדרך עירונית במהירות של 129 קמ"ש. על-פי התמרור במקום, המהירות המותרת היא 70 קמ"ש, דהיינו, המערעתה נסעה קרוב ל-60 קמ"ש מעל המותר.

בית משפט קמא הרשיע את המערעתה על-פי הודהתה לאחר שכתב האישום הוסב על שמה.

התביעה וההגנה הגיעו בפני בית משפט קמא הסדר טיעון, על-פיו עטרה המדינה לפני בית משפט קמא שיטול על הנאשمت עונש של פסילה מותנית וקנס. ב"כ המדינה נימקה את עדמתה בעברה הנקי של המערעתה במישור התעבורי, לחובתה הרשעה אחת של ברירת משפט משנת 2005 בגין העבירה של נהיגה במהירות מופרצת.

הסניגורית, אחורי שבית משפט קמא הביע עדמותו שהוא מביע תמייה על ההסדר המקל, הצבעה על נסיבותה האישיות של המערעת, הסבירה את המעשים כתעות חד-פעמית שלא תחרור, בעיקר הצבעה על מצבה הקשה בריאותית של בתה של המערעת.

בדין עתה טענה בפני ב"כ המערעת כי מי שיזם את ההסדר היה המדינה, אין לי כלים לבדוק את הטענה. ב"כ המדינה אינה יכולה להכחיש את הדברים וחזקת עליי שעורך דין אומר אמרת בבית משפט.

בית משפט קמא, לאחר שמיית הטיעונים לעונש, גזר על המערעת עונש הסוטה באופן קיצוני, יש לומר, מהסדר הטיעון ברכיב הפסילה בפועל אותו הטיל - פסילה בפועל למשך שישה חודשים. כן הטיל על המערעת קנס של 2,000, ולפסילה מותנית של ארבעה חודשים למשך שלוש שנים.

הערעור הוא על כל רכיבי גזר הדין, בעיקר טוענת ב"כ המערערת שלא היה מקום שבית משפט קמא יסטה מהסדר הטיעון ולא יכבדו, וכן מבקשת המערערת שבית משפט זה יפחית מעונש הকנס ואף יקצר את הפסילה המותניתית.

ב' כ' המדינה משair לערכאה הנוכחית את שיקול הדעת והנני מודה לו על כך. ככלל, הנני סובר שראוו על המדינה שתביע עמדה חד-משמעית, אם לכואן ואם לאפנה אותה, בעניין זה, לדנ"פ 1187/03, **מדינת ישראל ב' אופיר פרץ ואחות** (31.03.05) שם נקבע, בין היתר, שככלל, על התביעה להגן על עמדתה כפי שנקבעה בהסדר הティיעון, גם בערכאת ערעור, אם כי כאשר בית משפט שגזר את דיןו של הנאשם קבוע שהסדר הティיעון אינו מקיים את גישת האיזון" מטעם זה אינו מכבד את הסדר הティיעון, כתע על התביעה לשוב ולבחון את עמדתה.

המודיניה, במקורה שפנוי), כבר עליה גם בערוצו דומה בשבוע שעבר, עשוה עצמה חיים קלים וחבל.

לאחר שבחןתי את כל הנسبות ולאחר שהנני מסכימים עם בית משפט קמא שהסדר הטיעון שהוצע בפניו היה הסדר לא קל, עדין הנני סובב שלאור הלכת ע"פ 98/1958 בעניין **פלוני**, וכן ע"פ 31933/07, **פארס טבאגה נ' מדינת ישראל** (02.04.09): "לאור יתרונוטיו הרבים של הסדר הטיעון ראיו הוא כי סטייה הימנו נעשית במקרים חריגים בלבד". על התביעה לזכור שחייב לשמר על הכליל של הסדר הטיעון, לזכור את העובדה שנאשם מסתמן על הסדר טיעון, בוודאי בנסיבותיה כמו שלנו, שהסדר הטיעון נבע מהצעתה של המדינה, ובנסיבות מקרה זה, למרות שמדובר בעונש הסופת מהעונש ההולם, הנני מקבל את הערעור ומבטל את הפסילה בפועל.

יתר רכיבי גזר הדין ישארו על כנמ.

ניתן והודיעו היום, י"ג ניסן התשע"א,

21/04/2016, במעמד הנוכחים.

רعنן בן-יוסף, שופט

הוקולד עלידינו פרדיidi